Ч. 34. Вторак 14 (27) лютого 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старороствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Бесіда президента міністрів бар. Гавча

мотивуюча єго предлоги в справі реформи виборчої.

Висока палато! Іменем правительства маю честь в сповненю даного дня 28. падолиста м. р. приречення предложити слідуючі проекти до парляментарного полагодженя: (Всенїмцї кричать: Знести §. 14!) Факт внесеня тих законів доказує, що всї напасти, всї ті всїлякі акциї не могли спинити правительства на дорозї, котру раз признало за добру.

Передовсїм розвину засаднич гадки реформи. Предложене правительства основує ся на усуненю всяких виборчих привілеїв і всякого цензу. (Брава і оплески). Нова палата має складати ся після нашої пропозициї з 455 послів, вибраних в поєдинчих виборах. Виїмок від сеї засади ми зробили тілько для сїльских виборчих округів в Галичинї (оклики і гамір), бо там ми утворили округи, які мають вибирати по двох послів, при чім кождий має уважати ся вибраним, хто осягне більше чим третину всїх голосів. Ся форма виборчого права відповідає особливо розміщеню населеня у східних частях Галичини і запевнює народним меншостям репрезентацию. (Оклики). Тому що правительство, як се єще широко представлю, хотїло все вчинити, щоби запобігти національним втратам при виборах, а утворене національно одноцїльних виборчих округів у східній Галичинї супротив браку язикової границї було неможливим до переведеня так, щоби міліон Поляків не остав без репрезентациї, тому вибрано сей спосіб виходу, примінюючи ся при тім до пропозиций намістника Галичини, який з певностию є знаменитим знатоком краю і єго етноґрафічних відносин.

При роздїлї мандатів трудно було увзглядняти всї відносини так, щоби створити реформу, полїтично можливу. Се було також причиною, що задержано без виїмки дотеперішне число заступників кождого краю, а лиш там наступило помноженє, де важні були причини до того, як число населеня, висота оплачуваних податків, вкінци степень просьвіти промавляли за сим. (Пос. Шальк: Щоби славянщити! Однак заявляю з цїлою рішучостию, що математично строгий роздїл мандатів є неможливою річию. (Живі переривання зі сторони Всенїмцїв). Виборча реформа не є рахунковою задачию. Кожда партия старає ся, розуміє ся, о як найбільший приріст мандатів для себе і наводить найкориснїйші для себе моменти. Але навіть колиб ся або друга партия дізнала малого цифрового ослабленя (Живі переривання Всенїмцїв), то ся страта буде надолужена скріпленем, полягаючим на тім, що партия в будуччинї буде злучена з великою масою народа (Брава, оплески, переривання Всенїмцїв), що мандати будуть здобуті на основі рівних прав і немов будуть уділені цїлим народом. (Живі оплески, переривання Всенїмцїв).

Коли в многих случаях переведено подїл межи містом а селом, то стало ся то раз для того, щоби навязати до істнуючої дотепер міскої курії, а відтак також з огляду на більшу спільність інтересів, яка лучить громади з подібною суспільною структурою. (Оклики і переривання Всенїмцїв). Панове! полишаю се оцїнцї палати, чи як раз нинїшний день, чи теперішна хвиля є відповідна до ограничення в сей спосіб вільности слова. (Живі оплески; переривання Всенїмцїв). Вкінци сей роздїл межи селом а містом введено для злагодженя суспільних суперечностий, які виступають межи більшими містами а сїльскими громадами при виборах до Ради державної.

Богато важнїйші, здає ся менї, є в виборчій реформі національні відносини. Склад нашої держави є сего рода, що вартість і тривкість всякої полїтичної реформи є зависима від єї відношеня до національної квестиї. Коли ся реформа може бути введена до системи полїтичних інституций без значної зміни національного відношеня сил, тодї тревалість єї є

---

1)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

I.

Масковий баль на ледї.

Хоч великий дзвін кронштадский вибив девяту годину і в бараках, в котрих стояв ґарнізон, роздав ся оклик: „Гаси сьвітло!“, то се не було цїлком знаком іти до дому для тих, котрі весело обходили мясниці на ледї. Бо Кронштадт був окружений ледами і там, де перед місяцем пливали ще кораблї, уганяли нинї весесї лижварі. Тепер вже не чути було там крику лоцманів анї голосу капітана, що видавав своїм людям прикази; замість того роздавали ся звуки войскових музик, сьміх і розговори хороших женщин і совгане саний і лижов. Множество смолоскипів кидало своє сьвітло на сияючі товпи людий, котрі там ворушили ся: молоді і старі, ґенерали і офіцири, ротмістри і хорунжі. Немов би нараз освободжені від самоти і одностайности, яку представляло житє в Кронштадтї, вибігли они всї з свого острова на море, котре тепер мороз покрив ледом.

На безконечнім ледовім поли, в крузї сьвітла, яке розливало ся з морскої ліхтарні Меншикова, стояла ледова палата, котру устроїли офіцири ґарнізону яко символ такої пречудної зими. З мілкого місця воєнної пристани повирубувано великі ледові криги, а сильні руки робітників уложили їх відтак в ту пречудну ледову палату. Появив ся будинок великий, сияючий, прозорий, в котрім зручні інжинїри попровадили дроти для електричного осьвітленя, вояки украсили салї палати своїми полковими орлами, а дївчата прибрали всьо шовковими материями. А коли мороз ще збільшив ся і будинок став тривкійший, задумали єго будівничі устроїти на ледї масковий баль. Ґенерали вправдї кивали своїми сивими головами, але остаточно таки дали дозвіл і так дня 29 січня 1895 року намір здійснено. Всьо, що належало до лїпшого товариства в Кронштадтї, вийшло сего вечера на лїд, аби пречудна палата огласила ся відгомоном радости і забави. Старий і молодий, бідний і богатий спішив, аби використати таку рідку нагоду. Між тим як палата в серединї — збірне місце висшого товариства — купала ся в осліплюючім мори сьвітла, в котрім сияли золоті, білі і зелені мундури, заповнило ся темне ледове поле довкола неї мешканцями міста і моряками, котрі тепер, коли лїд спинив мореплавство, мали богато часу. Французи, Шведи, Голяндцї, а передусїм Анґлїйцї стояли там дрожачи від студени на морознім воздусї і заходили ся від сьміху над жартами масок. Уважно підглядали прикмети поодиноких дам і панів, і не минуло пів години і они вже понадавали кождій визначнїйшій особі в палатї якесь прозвище. Хоч майже задеревіли від зимна, не перерывала ся їх оживлена розмова нї на хвилю і оживила ся ще більше, коли появила ся молода дама, котрої стрункa стать і легкі рухи викликували у всїх присутних вдоволенє і похвали.

— Ось она, хороша Анґлїйка! — крикнув якийсь французкий моряк. — То она! Алеж бо уміє танцювати!

Другі видко подїляли єго одушевленє, бо дальша їх розмова вела ся о молодій дамі.

Она була молода, чорнява, а єї палкі очи і біле як мармор тїло не вказували на те, що їй минуло вже двайцять пять лїт. Мала ніжну, легку стать, а єї лице часто зміняло свій вид; була живої вдачі і заєдно весела. В Кронштадтї називали єї загально La Petite (мала) і она придбала собі там богато приятелів, між иншими і ґубернатора, ґенерала Николая Стефановича, старого франта, що малював ся і носив корсет. Він ходив за нею сеї ночи як пес, а она великодушно нагороджувала єго деколи яким лестним словом, вишептаним до єго уха, або устисненем руки, котра, як молодші люди говорили, була вже раз спаралїжована. Бо она завидувала єму хорошої Анґлїйки. Не було нї одного мужчини в тім товаристві сияючих масок, котрого не зробило би щасливим одно єї слово, або один погляд єї очий, а один навіть був би їй дав найкрасше, що чоловік чести може дати, а то свою руку.

Той саме тепер совгав ся з нею. То був високий, білявий мужчина, котрому дуже добре було до лиця в хорошім мундурі офіцира артилєриї. Він мав в собі щось з західно европейских товариских форм, бо був в Парижи і Льондонї і научив ся правил тих штук, які помагають до побіди над жіночими серцями. В тій хвили примінював він їх, аби своїй товаришцї совганки, хорошій Анґлїйцї, подобати ся і видко було, що він лиш тепер для неї мав

більша. Тож відношенє виборчої реформи до національної квестиї є punctum saliens і з великою старанностию занимано ся сею справою. Ми приготовані на се, що предложенє викличе декуди невдоволенє. Однак хто без упереджень розважить великі трудности, які насувають ся при опрацьованю предложеня про загальне право голосованя в націоналїстичній державі, сей признасть чейже нам щиру охоту і стремлїнє до справедливости. (Живі переривания Всенїмцїв; президент просить о спокій).

(Дальше буде).

Проект реформи виборчої.

(Дальше).

Закон для обезпеки свободи виборів.

В §. 2. сего проєкту закона сказано, що єго постанови мають значінє для виборів до Ради державної, до сойму і до репрезентаций громадских і повітових.

§. 3. постановляє: Хто старає ся наклонити виборця, щоби він не виконував свого права виборчого або виконував єго в якімсь визначенім єму напрямі; хто якомусь виборцеви або комусь третому дає, предкладає або обіцює якісь користи маєткові; хто жадає для себе або когось третого за невиконуванє свого права виборчого або за виконуванє єго в якімсь означенім напрямі якихсь користий маєткових, приймає їх або каже собі обіцювати — той буде караний строгим арештом від одного аж до шести місяців.

§. 4. Хто в намірі, щоби спонукати когось виборця до невиконуваня свого права виборчого або до виконуваня єго в якімсь визначенім напрямі, допускає ся на нім або на якійсь близькій до него особі якогось вчинку, робить їм шкоду на тїлї, свободі і чести або шкодить на майнї і доходах, шкодить їм в їх фаховій чинности або грозить тим і старає ся їх якимись иншими способами застрашити — той буде караний строгим арештом від одного до шести місяців.

§. 5. Хто ширить фальшиві вісти о місци або часї вибору, о відступленю якогось кандитата або о якійсь иньшій обставинї, котра могла би здержати виборця від виконуваня свого права виборчого або спонукати єго до виконуваня в якім визначенім напрямі, а ширить то в часї, коли виборцї або якась часть з них не могли би розвідати ся, як дїло поправдї стоїть, той буде караний арештом від одного тиждня до трох місяців.

§. 6. Хто фальшує при виборі голосованє або єго вислїд; хто до поданої єму картки голосованя в цїли вписаня на ній імени кандидата, вписує инакше, як єму поручено; хто викликує або уживає якоїсь похибки о своїм праві виборчім, особливо же уживає підроблених або перероблених леґітимаций виборчих і виконує відтак право виборче, яке єму не належить ся, або виконує право виборче прислугуюче комусь другому а без єго відомости, — той буде караний арештом або строгим арештом від одного аж до шести місяців.

§. 7. Хто безправно присвоює собі чужі карти леґітимацийні, картки голосованя або иньші чужі документи леґітимацийні, повірені собі, не хоче звернути або постарає ся, щоби такі документи були комусь иньшому доручені, а то все в тій цїли, щоби комусь утруднити виконуванє права виборчого або не допустити до того, або виробити собі або якійсь иньшій особі, не управненій до вибору, можність участи в виборах; хто в тім намірі, щоби не допустити до виконаня права виборчого, ставить виборцеви перешкоду при віддаваню голосу — той буде караний арештом від одного тиждня до 3 місяців.

§. 8. Хто против єствуючих постанов виконує право виборче за другого в порозуміню з ним, каже другому або дає єму можність виконувати свое право право виборче — буде караний арештом від тиждня до 3 місяців.

§. 9. Хто зовсім або по части усуває лїсту голосованя або картки голосованя розкидає їх або робить неужиточними буде караний строгим арештом від одного тиждня до 6 місяців.

§. 10. Хто неправними способами роздобуває собі відомість о голосованю виборців при тайнім голосованю — буде караний арештом від одного тиждня до 3 місяців.

§. 11. Хто сам або в спілцї з другими збори виборчі, скликані в цїли вислуханя кандидата, розбиває в той спосіб, що зборонює приступ управненим особам, впадає на збори, розганяє присутних або не дає зборам відбути ся через насильний опір ставлений розпорядками старшини проводячої зборами — буде караний арештом від одного тиждня до трох місяців.

§. 12. Хто був засуджений за провини з §§. 3, 4, 6, 7 і 9, коли то розходило ся о вибори до палати послів або до сойму, той тратить право вибору і вибираємости до згаданих репрезентаций на три роки, почавши від дня кінця кари.

§. 13. Поступованє і видаванє вироку в таких справах належить до судів повітових.

очи. Але хоч той мужчина все глядів в лице дївчини, она була спокійна і мовчалива, слухала лише музики і перенїсши ся гадкою з сего сьвіта в царство уяви, забула на всьо инше крім музики. Аж коли послїдний акорд прогомонів, она немов би ненадійно замітила, що єї обіймала рука мужчини і що єго голова нахилила ся так близько до неї, що уста дотикали майже уха.

— Заправете менї віддих, капітане Павле — сказала, освободжуючись з єго обіймів і холодячи ся хусточкою.

Високий артилерист підкрутив вуса і поглянув на неї здивований.

— Я бояв ся, аби ви не упали — промовив змішаний. — Дуже ховзко, панно Мариянно!

Она взяла єго рамя і обоє удали ся до прочого товариства, що між тим перейшло до буфетових саль, де весело стріляли корки шампаньских фляшок і лунав голосний сьміх. Дотик єї малої руки в рукавичцї був як пестощі рожи, она видавала ся такою легкою, хорошою і слабою, що він почув охоту в собі здусити єї в своїх обіймах і з части єї зробити самого себе.

— Жалуєте? — спитав тихим голосом, подаючи їй філїжанку горячого чаю.

— Я, чого?

— Богато, перед усім всїх танців, яких зі мною не танцювали.

Она легко засьміяла ся і обернула ся відтак до одного молодого поручника, котрий хотїв їй пригадати, що слїдуючий танець обіцяла єму, але не мав відваги більше говорити, лише пожирав єї своїми очима. Коли вкінци відправила молодого чоловіка і випила свій чай, обернула ся знов до свого товариша. Они говорили з собою, доки панна Варя, старша з двох дочок ґенерала, для котрих вихованя хороша Анґлїйка прибула до Росиї, не приступила до неї з своєю молодшою сестрою і не пригадала їй, що треба іти до дому.

— Час іти до дому, панно Мариянно.

Дївчата мали по пятнайцять і шіснайцять лїт, але учили ся по анґлїйски лише від шістьох місяців і тому ще дуже слабо говорили тою бесїдою. Они стояли тепер як дві воскові фіґури побіч своєї учительки, з котрої холодного поведеня видко було, що она не дуже займає ся своїми вихованицями. Она відповіла коротко і майже гнївно і позволила капітанови Павлови провести себе до великої балевої салї. Але дївчата пійшли за нею там і не дали ся відогнати.

— Прошу панї, підемо?

— Ми вже цїлком готові.

Учителька поглянула через рамя.

— За хвильку, дїти — і єї лице жалістно скривило ся.

— Я забула на дїти — сказала відтак. — Чи не промавляє то в користь вашої штуки танцьованя, капітане Павле, що я могла на них забути?

— Але ви ще не ідете!

— Мушу, о годинї одинайцятій кінчить ся моя нинїшна відпустка.

— То позвольте менї провести себе — відповів він і приніс єї футро з ґардероби. Відтак віднайшли дїти, що ждали в одній з бічних компат зі старим Іваном, і пустили ся до дому.

Капітан вів Мариянну попід руку і вскорі, перейшовши ледову площу, що була між ледовою палатою і пристанию, увійшли до властивого міста з єго валами і бастионами. Хоч Кронштадт лежав в глубокій тишинї, то і тепер серед ночи представляв воєнний вид: Тїни на єго улицях були тїни величезних армат, рівний хід вартових, їх оклики між собою були єго музикою. Мариянна Бест нїколи не вступала до тої крепости із сталї і ґранїту без якоїсь невитолкованої боязни. І нинї мороз єї перейшов, так що капітан Павло, котрий почув дрожанє єї тїла, спитав затревожений:

— Ви змерзли; заждіть хвильку, я окрию вас моїм плащем.

— І себе самого виставите на морозний вітер. Нї, я не змерзла, але бою ся тїний.

(Дальше буде).

Вісти політичні.

З Угорщини. — Події в Росиї. — Марокканьска конференция.

Вчерашний день, котрий, як заповідано, мав бути для Угорщини критичним першого степеня, минув зовсїм спокійно. Збори, де на них позволено, а на котрих давні посли складали свої звіти, відбули ся всюди спокійно. Віденьскі ґазети подали були звістку, що на вчерашний день вислано з Галичини до північної Угорщини 30 компаний піхоти і відповідну скількість кавалерії.

В суботу по полудни відбуло ся в Будапештї засїданє виділу муніципії, на котрім мав бути відчитаний рескрипт королївский о іменованю Рудная королївским комісарем. Вже на годину перед засїданєм полиция у великім числї обсадила будинок і всї коритарі в нім а навіть явила ся в сали засїдань. Опісля прибув Руднай, окружений кінною полїцнєю. Коли бурмістр відкрив засїданє, увійшов до салї Руднай з трома аґентами полїцийними і відчитав королївске письмо, надаюче єму необмежену власть завести порядок в містї. По відчитаню рескрипту попросив Руднай бурмістра, щоби засїданє відбувало ся дальше і вийшов з салї. На внесенє віцебурмістра Маркуса ухвалено запротестувати против іменованя королївского комісаря.

Слїдуючі дві вельми ориґінальні події характеризують теперішні відносини в Росиї.

Під нинїшною датою доносять з Тифліса: Розбої і вимушуванє гроший стають щораз частїйші. Одну з аптик ограбило якихсь шість людий і втекли без слїду. До помешканя одного з тутешних лїкарів впало онногди підчас ординациї 10 узброєних мужчин, зрабували годинники і гроші та втекли. Коли жінка лїкаря кликала з вікна о поміч, явив ся полїциян і 3 вистрілами зранив тяжко лікаря. Доносять також о рабунках в кількох маґазинах. — З Одесси знов доносять також під нинїшною датою: Минувшої ночи напали анархісти на полїцийних урядників, котрі переводили ревізию в домі Штернберґа. Напастники зранили дверника дому, єго жінку і одного урядника полїцийного, а відтак втекли на кришу дому, звідки на закликанє войско кинули дві бомби. Бомби вибухли, але не зробили ніякої шкоди. Войско дало тоді сальву на сидячих на даху і трох з них убило; двох иньших опісля арештовано.

З Альґесірас доносять, що тепер і мароканьскі делеґати предложили проект в справі основаня банку в Марокку. Проєкт той установляє капітал банку в висоті 2 міліонів фунтів штерлїнґів в золотї. Капітал той має бути подїлений на 15 частий; з тих дві части припадають на Марокко, одна на контрагентів позички з 1904 р. а прочі на держави репрезентовані на конференциї. Султан дає банкови концесию на 25 літ а по тім часї концесия може бути відновлена.

Новинки.

Львів, дня 26-го лютого 1906.

— **Перенесеня.** П. Управитель міністерства справедливости переніс радників судових і начальників повітових судів М. Панеша з Дрогобича до Львова, Ол. Фрайнда з Мединич до Тернополя, Вл. Грабовеньского з Микулинець до Самбора, Г. Вержховского з Галича до Львова.

— **Презенту** на львівску парохію при Успеньскій церкві надав Ставропиґійский Інститут на своїм засїданю в пятницю о. Вас. Давидякови, дотеперішному греко-кат. пароxови в Тухли, коло Сколього.

— **Нові складницї почтові** з обмеженым кругом дїланя будуть заведені з днем 1 марта с. р. в місцевостях: Гаї малї, тернопільского повіта і Тудорковичі, сокальского повіта.

— **Виарендованє польского театру у Львові.** В першій половинї сего року вигасає контракт, яким громада м. Львова виарендувала на шість лїт міский театр п. Тадеєви Павликовскому. На розписаний конкурс дальшої аренди вилинули чотири оферти: бувшого директора п. Людвика Геллєра, оперового сьпівака п. Фльорияньского, сьпівака з Варшави п Богуцкого і оферта якоїсь консорциї зі Львова. Дотеперішний директор п. Павликовский зовсїм не компетує о театр. По довгих нарадах в ріжних комісиях маґістрату ухвалено приняти оферту п. Людвика Геллєра, за котрим впрочім заявила ся опінїя всего загалу. Ухвали маґістрату постановляють: що чинш аренди має виносити як доси. 2.400 К річно; яко зворот адміністрацийних коштів, асекурациї і належитість за уживанє дотеперішного інвентаря громади, арендар має оплачувати 16.509 корон, а на доповнюванє інвентаря 25.000 корон річно. Кавция має виносити 50.000 корон. Новий директор обнимає театр з днем 1 липня с. р.

— **Убийниця мужа.** З Тарнова пишуть: Страшного убийства на своїм мужу допустила ся онногди селянка Радоньова в Сьміхові під Тарновом. Радоньова від довшого часу проявляла божевільність. Муж вивіз еї до Кракова, хотячи еї помістити в заведеню для божевільних, але єго заходи остали безуспішні. Длятого постановив умістити жінку в Кульпаркові і в тій цїли поробив заходи в тарнівскім старостві. Тимчасом Радоньова, побоюючи ся нового вивезеня, сховала перед мужем сокиру і в ночи на 21 с. м. в страшний спосіб зарубала нею свою мужа, завдаючи ему численні рани в голову і шию. На місце злочину прибула з Тарнова судово-лїкарска комісия. Виновницю убийства увязнено і віддано під лїкарский догляд.

— **Загадочне пострілєнє.** На інспекцию львівскої полїциї зголосила ся в суботу рано якась дуже зденервованє женщина і налякана донесла, що еї дочку застрілив муж, Станислав Буковский різник, замешкалий при ул. Шевченка ч. 1 і утік по доверш̆еню злочину. На місце удав ся один з урядників полїциї і дійстно застав жінку Буковского, лежачу в ліжку з перестріленою ногою. Буковска відмовила однако всїх пояснень. Найдений дома револьвер сконфісковано.

— **Утеча нафтового спекулянта.** Доси незвістно, де укриває ся збанкротований нафтовий спекулянт Маркус Фаєрштайн. Поміж єго вірителями єсть один із звістних львівских адвокатів, котрий позичив Фаєрштайнови 200.000 корон. Сам Фаєрштайн подав, що маєток єго виносить 1,136.000 корон, а довги 1,754.000 корон. Поміж поданою вартостию маєтку мають бути деякі точки сумнївної вартости на 431.000 корон. Часть реальностий і земних посїлостий записав Фаєрштайн на свою жінку, однак вірителї будуть виступати против тих інтабуляций. Сфальшував він векслїв на 150.000 корон і підробив на них по більшій части підписе свого спільника з рафінерії в Кшешовицях, Шапіри. N. fr. Presse подає, що Фаєрштайн має тепер перебувати в Льондонї і що не має готівки, бо в послїдних часах викупив векслїв на суму 60.000 корон. Перед кількома лїтами був Фаєрштайн цїлком незаможним купцем в Дрогобичи. Маєтку доробив ся на нафтових спекуляциях. Дня 2 марта відбудуть ся в Дрогобичи збори вірителїв і вибір управителя маси. Конкурсовим комісарем єсть дрогобицкий судия, радник Панеш, а тимчасоимм управителем маси адвокат др. Фель.

† **Помер:** о. Володимир Ляховский, сьвященик в Білцаревій, грибівского повіта, в 53-ім роцї житя.

Телєґрами.

Відень 26 лютого. Є. В. Цїсар вндобрав нинї присягу від вірменьского архиєпископа Впр. Теодоровича.

Будапешт 26 лютого. Вчера сконфіскована 7 ґазет за обиду Монарха.

Петербург 26 лютого. Перевіз манджурского войска скінчить ся аж в червни.

Петербург 26 лютого. Полїция приказала замкнути бюра демократично-конституцийної партиї.

Очаків 26 лютого. Поручник Шмідт з корабля „Потемкіна“ веде ся підчас розправи дуже спокійно і всю вину моряків бере на себе, та старає ся їх боронити. Єго поведенє в судї робить велике враженє. З причини сего процесу вибухли в Севастополи непокої а з Петербурга вислано туди адмірала Дикова.

Москва 26 лютого. З'їзд членів „союза“ 30 жовтня заявив ся в тім дусї, що справа робітнича не може бути з користою залагоджена для інтересів робітничих, коли рівночасно не будуть поліпшені услівя промислу в Росиї.

Білосток 26 лютого. З причини, що серед селян ширить ся дуже пропаґанда революцийна, утворено комісию зложену з земских начальників, котра має дїлати против пропаґанди.

Ню-Йорк 26 лютого. До бюра Райтера доносять з Віллемстраду (на острові Курасао): Президент Кастро заповідає тепер упокоренє Франциї і вигнанє з Венецуелї всїх Французів.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.)
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5 45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9 00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2 55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6 25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2 51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).